

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 637/25
15.1.2026. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Радмиле Радић, председника већа, Драгане Марчетић и Јелене Станковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ...ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Цвјетићанин адвокат из Београда, улица Јурија Гагарина бр. 127/91, против тужених Драгана Вучићевића, Александра Игњатовића и Милована Станића, сви из Београда, улица Пеке Дапчевића бр. 17, чији је заједнички пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из Београда, улица Македонска број 28, ради утврђења одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године у седници већа одржаној дана 15.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године у ставу првом изреке, па се утврђује да је тужени Драган Вучићевић одговорни уредник Независних дневних новина “Информер” објављивањем следећих информација у Независним дневним новинама “Информер”: на насловној страни броја ... Независних дневних новина “Информер” од године: “Узели кредит ..., а сад им за дуг отимају стан!” “... и ... гори од најгорих мафијаша”, као и на страни ... и: “Одрали их Узели кредит ..., а отимају им стан! “Иначе АА је због бахатости и бескрупулозности према ... позната као “.....”, “продаја стана ...” као и “Немилосрдна АА”, повредио достојанство личности тужиле.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године у ставу другом изреке па се утврђује да је тужени Александар Игњатовић објављивањем на интернет порталу “Информер” информација под истим насловом и са истом садржином, објављеним истога дана као у ставу првом изреке, повредио достојанство личности тужиле.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године у ставу трећем и четвртном изреке тако што се забрањује туженом Миловану Станићу заједничком одговорном уреднику Независних дневних новина “Информер” и

интернет портала “Информер” објављивање у штампаном издању Независних дневних новина “Информер”, као и на интернет порталу “Информер” информација, односно записа о тужили из става првог изреке, те уколико тужени Милован Станић поступи противно одлуци суда обавезује се исти да за свако поновно објављивање информације или записа плати тужили износ од 100.000,00 динара, на име судског пенала.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године у ставу петом изреке па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени Милован Станић да уклони објављене информације и записе из става првог изреке са интернет портала “Информер”.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године у ставу седмом и осмом изреке тако што се:

-ОБАВЕЗУЈУ тужени Драган Вучићевић, Александар Игњатовић и Милован Станић, да тужили АА солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 192.800,00 у року од 15 дана од дана пријема пресуде;

-ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац ББ да туженима Драгану Вучићевићу, Александру Игњатовићу и Миловану Станићу, накнади трошкова парничног поступка у износу од 369.750,00 у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени Драган Вучићевић, Александар Игњатовић и Милован Станић, да тужили АА солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 27.800,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 754/24 од 26.08.2025. године одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се утврди да је тужени Драган Вучићевић одговрни уредник Независних дневних новина “Информер” објављивањем следећих информација у Независним дневним новинама “Информер”: на насловној страни броја ... Независних дневних новина “Информер” од... године: “Узели кредит ..., а сад им за дуг отимају стан!” “... и ... гори од најгорих мафијаша”, као и на страни ... и ...: “Одрали их ... и Узели кредит ..., а отимају им стан! “Иначе АА је због бахатости и бескрупулозности ... позната као “... из пакла”, “продаја стана ...” као и “Немилосрдна АА”, повредио достојанство личности тужиле.

Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се утврди да је тужени Александар Игњатовић објављивањем на интернет порталу “Информер” информација под истим насловом и са истом садржином, објављеним истога дана као у ставу првом изреке, повредио достојанство личности тужиле. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се забрани туженом Миловану Станићу заједничком одговорном уреднику Независних дневних новина “Информер” и интернет портала “Информер” објављивање у штампаном издању Независних дневних новина “Информер”, као и на интернет порталу “Информер”, информација односно записа о тужили из става првог изреке.

Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да уколико тужени Милован Станић поступи противно одлуци суда из става трећег ове одлуке истог обавезе да за свако поновно објављивање информације или записа плати тужилу износ од 100.000,00 динара на име судског пенала. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле АА којим је тражила да се обавезе тужени Милован Станић да уклони објављене информације и записе из става првог изреке са интернет портала “Информер”. Ставом шестим изреке утврђено је да је тужба тужиоца ББ поднета дана 28.12.2018. године против тужених повучена. Ставом седмим изреке, обавезани су тужиоци АА и ББ да туженима Драгану Вучићевићу, Александру Игњатовићу и Миловану Станићу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 834.250,00 динара, са законском затезном каматом од дана кад се стекну услови за извршење одлуке о трошковима па до исплате. Ставом осмим изреке обавезана је тужила АА да туженима Драгану Вучићевићу, Александру Игњатовићу и Миловану Станићу накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.000,00 динара са законском затезном каматом од дана кад се стекну услови за извршење па до исплате.

Благовременом жалбом тужиоци су побијали првостепену пресуду и то тужила АА у ставу првом, другом, трећем, четвртм, петом, седмом и осмом изреке, а тужилац ББ у ставу седмом изреке, како то произилази из садржине жалбе, обоје из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка су опредељено тражили.

Апелациони суд је испитао првостепену пресуду у побијаном делу у границама овлашћења из члана 386 Закона о парничном поступку -ЗПП (“Сл.гласник РС” бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), па је оценио да је жалба тужиле АА основана, а жалба тужиоца ББ делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд, пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу могу испитати, па не стоје наводи из жалбе тужилаца којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, дана ... године на насловној страни Независних дневних новина “Информер” у броју ... објављен је наслов “Узели кредит ... а сад им за дуг отимају стан. Са наднасловом: “Серијал Информера ... и ... гори од најгорих мафијаша”. На страни ... и ... објављен је текст са насловом: “Одрали их и ... и ...”, узели кредит ..., отимају им стан!” наднасловом: “Страшна прича, ... остаје на улици због спорног дуга” у ком тексту су наведене изјаве ... поводом продаје стана на лицитацији као и ... из “...”. У тексту је даље наведено “Иначе АА је због бахатости и бескрупулозности ... позната као “... из пакла”. Даље је под насловом ...: “Данас прва лицитација” ... из ... каже да би већ данас стан ... могао да постане туђе власништво. - Канцеларија ... из ... требало је да спроведе извршење, али је случај пребачен код нас јер се некретнина налази ... Ми немамо детаље о овом случају, јер га нисмо ми водили.

За данас у 14 часова је заказана прва продаја, а ако не буде заинтересованих купаца, стан ће бити продат на другој лицитацији када ће почетна цена бити 30 одсто од процењене вредности некретнине-каже Објављена је фотографија АА испод које је написано: "... АА". Истог дана на интернет порталу "Информер" објављен је текст са насловом "Одрали их и ... и ...! Узели кредит... а сад им отимају стан ..." који текст одговара тексту у штампаном издању.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања на које је примењено материјално право и то одредбе члана 4, 5, 8, 79, 101 и 103 Закона о јавном информисању и медијима, првостепени суд је оценио да информације објављене у тексту од ... године и то информације "Узели кредит ..., а сад им за дуг отимају стан!" "... и ... гори од најгорих мафијаша", као и на страни ... и ...: "Одрали их и ... и Узели кредит ..., а отимају им стан! "Иначе АА је због бахатости и бескрупулозности... позната као "... из пакла", "продаја стана ..." као и "... АА" садрже вредносне судове који имају чињеничну потпору, те иако исти садрже објективно увређујући шокирајући речник, с обзиром да се ради о послу од јавног интереса, те пренетих мишљења саговорника које је и последично довело до изнетих вредносних судова у тексту и који доприноси расправи која је од оптег интереса услед чега претеже интерес јавности да сазна предметне информације у односу на право тужиле за заштиту достојанства личности јер извештавање о поступању јавних извршитеља и поступцима спровођења извршења представљају теме од јавног интереса и доприносе јавној дебати у демократском друштву те по налажењу првостепеног суда о тужили АА као носиоцу јавне функције-јавном извршитељу је у спорном тексту објављено критичко мишљење које је у вези са обављањем њене функције, те као таква неизбежно и свесно излаже сваки поступак критичком разматрању и од стране новинара и јавности, па самим тим мора показати већи степен толеранције, те је по основу спроведеног теста пропорционалности, првостепени суд нашао да је јавни интерес био претежнији у односу на заштиту достојанства личности, те је тужбени захтев тужиле одбио као неоснован.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, као и цитиране законске одредбе, по оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право из одредби члана 79 став 1 Закона о јавном информисању и медијима – ЗЈИМ ("Службени гласник РС", бр. 83/2014, 58/2015, 12/2016 (Аутентично тумачење), због чега је побијана пресуда морала бити преиначена.

Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода измењена у складу са Протоколом 11 гарантује слободу изражавања у члану 10 у којој су укључени слобода поседовања сопственог мишљења, примање и саопштавање информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на јавне границе. Међутим, слобода изражавања није апсолутно право, већ ограничено је наведеном одредбом, тако да коришћење ових слобода повлачи са собом одговорност, може се подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом, неопходним у демократском друштву и интересу, поред осталог, заштите угледа или права других. Ограничавање слободе изражавања дозвољено је у циљу заштите части и угледа другог лица у смислу наведене одредбе Европске конвенције, као и Устава

Републике Србије.

Јавно информисање је слободно и не подлеже цензури у складу са одредбом члана 4 ЗЈИМ. Путем медија се објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдани интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације сагласно члану 5 овог закона. Изабран, постављен, односно именован носилац јавне и политичке функције, у складу са чланом 8 наведеног закона, дужан је да трпи изношење критичких мишљења, која се односе на резултате његовог рада, односно политику коју спроводи, а у вези је са обављањем његове функције, без обзира на то да ли се осећа лично повређеним изношењем тих мишљења. Уредник и новинар дужни су да, како је то прописано чланом 9 ЗЈИМ, с пажњом примереном околностима, пре објављивања информације која садржи податке о одређеној појави, догађају или личности, провере њено порекло, истинитост и потпуност, а свако лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено.

Одредбом члана 79. ЗЈИМ прописано је да је достојанство личности (част, углед, односно пијетет) лица на које се односи информација правно заштићено. Објављивање информације којом се врши повреда части, угледа или пијетета, односно лице приказује у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

Резолуцијом Парламентарне скупштине Савета Европе 1165 (1998), указано је да медији често не поштују приватност људи, позивајући се на једнострано тумачење на слободу изражавања, при чему одређене чињенице које се односе на приватни живот јавних личности, заиста могу да буду од интереса за грађане, те стога обавештавање о тим чињеницама грађана, може да буде легитимно, због чега је неопходно наћи начин да се успостави равнотежа између два основна права која гарантује ЕК, и то права на поштовање приватног живота и права на слободу изражавања која оба имају једнаку вредност.

Право на част и углед је право на поштовање људске части и заслуженог стеченог угледа лица. Част као скуп човекових врлина представља субјективну категорију, која подразумева мишљење које појединац има о себи, док је углед мишљење које има ужа и шира средина о једној личности, а што представља објективну категорију. Основни видови повреде части и угледа су увреда и клевета. Увреда је напад на људску част, која изражава презир према неком, ниподаштавање, омаловажавање, одрицање људских особина, док је клевета изношење или преношење штогод неистинитог, што може нашкодити части и угледу. Да би постојала повреда части и угледа потребно је да објављена информација представља увреду или клевету, да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације, односно да објављивање информације којом се задире у нечију част и углед не представља примерен начин за остваривање оправданог циља.

Судска оцена да ли је нешто увредљиво или не за неку особу креће се у домену општег схватања морала и обичаја овог друштва у датом тренутку одлучивања или у контексту индивидуалног схватања и субјективног доживљаја и претпостављену реакцију просечног грађанина, с обзиром на јавно мњење коме је овај текст био намењен и просечне друштвене прилике средину. Спорни текст је био резултат информисања о актуелној теми, односно професионалном понашању јавних извршитеља у поступцима спровођења извршења о чему је јавност имала оправдан интерес да зна.

Наиме, објавом дана ... године у “Независним дневним новинама Информер” и на интернет порталу “Информер” под насловом “Узели кредит ..., а сад им за дуг отимају стан!” “... и ... гори од најгорих мафијаша”, као и на страни ... и: “Одрали их и ... и Узели кредит ..., а отимају им стан! “Иначе АА је због бахатости и бескрупулозности ... позната као “... из пакла”, “продаја стана...” као и “... АА”, повредио достојанство личности тужиле. Наиме, о тужилу АА је написано као “... из пакла” што код просечног читаоца свакако изазива негативну конотацију њене личности и ствара слику о њој. Када се за неког каже “из пакла” то значи да тај неко “мучи” а сам “пакао” асоцира на агонију, беду, проживљавање најстрашнијег. Даље за тужилу се каже да је “бахата” што говори о њој као о некоме ко нема поштовања према другима и “бескрупулозна” који израз се употребљава када описујемо непоштеног, дрског и неморалног човека, те је приказана као сурова особа која људима уништава животе. Објављени наслови и наднаслови односно изрази коришћени у њима лезионо су способно да повреду достојанство личности тужиле, њен част и углед. Тужилу је пред судом у свом исказу, детаљно објаснила како су објављени текстови утицали на њен приватни и пословни живот, да је због спорног текста створена атмосфера линча, да је имала проблем у раду, да је двоје запослених због овог писања медија дало отказ јер се плашило евентуалних напада и претњи које су добијали од странака, да је због свега наведеног променила седиште канцеларије као и место становања, да јој је у то време посао био готово блокиран јер нису смели да излазе на терен због претњи, да је у том периоду била веома забринута за своју породицу, те да је само близак круг људи након објашњења да као јавни извршитељ извршава правноснажне пресуде суда до којих су људи тешко дошли, донекле могао да разуме посао који ради, али да није била у могућности да објасни све свима који је знају.

Такође, како произлази из утврђеног чињеничног стања, а супротно закључку првостепеног суда, тужени су пренели неистиниту информацију, након разговора са тадашњим ..., да је тужилу “преузела предмет” од Јавног извршитеља ..., јер иста од ње није “преузела” предмет, већ је поступајући по замолници колегинице из... извела једну радњу, односно одржала лицитацију ради јавне продаје непокретности, обзиром да се непокретност налазила на територији из њене надлежности, што је Виши, односно Привредни суд у Београду те тужилу није била поступајући јавни извршитељ у предмету ..., како су тужени у спорном тексту објавили, те се не ради “о грешци у правној терминологији” како то погрешно закључује првостепени суд, већ се по оцени овог суда ради о потпуно неистинитој информацији малициозно искоришћеној за повреду угледа и части тужиле, као и о информацији коју је саговорник из канцеларије тужиле јасно и прецизно дао новинарима, а дужност новинара је била да ту информацију пренесу верно односно сагласно ономе како ју је добио од извора информације, а што нису учинили.

Тужила је у спорном тексту означена као један од извршитеља којима тужени прописују противзаконито поступање те означавање тужиле као “отимача станова, која продаје станове на превару”, односно приписивање својства “пакленог” бића, несумњиво представља повреду достојанства тог лица нарочито имајући у виду да се против тужиле никада није водио било какав кривични поступак. Објављивање оваквог наслова и личне фотографије тужиле, код просечног читаоца изазива негативно убеђење о тужили и нарушава њен углед у друштву, јер јој се спорним информацијама приписују атрибути које нема, те је погрешан закључак првостепеног суда да коришћење оваквих израза представља вредносне судове који почивају на одговарајућој чињеничној основи који не подлежу доказивању. Такође је погрешан закључак првостепеног суда да је спорни текст био резултат информисања о актуелној теми, професионалном понашању јавних извршитеља у поступцима спровођења извршења о чему је јавност имала оправдан интерес да зна, те да су тужени о тужили као носиоцу јавне функције-јавног извршитељу објавили критично мишљење које је у вези са обављањем њене функције, те да је иста с тим у вези морала показати већи степен толеранције. Ово све са разлога што се у конкретном случају, по оцени овога суда није радило о изношењу критичког рада на рачун тужиле као јавног извршитеља и функције коју обавља, већ се односило на личност тужиле са назначеним својствима у наслову и наднаслову, чиме јој је повређено право на достојанство личности.

Ценећи садржину, суштину и контекст целокупног текста са насловом и наднасловом који прати објављена фотографија тужиле и последице које су тако објављене информације имале у односу на пословни и приватни живот тужиле, која је са друге стране лице које врши јавна овлашћења поверена Законом о извршењу и обезбеђењу, по налажењу Апелационог суда, право на част и углед припада свим грађанима, па сходно томе заштита права на достојанство личности, обухвата јавне извршитеље чак и када не поступају у приватном својству. Како издавач медија, главни и одговорни уредник штампаног издања “Независне дневне новине Информер” и интернет портала истог медија, нису уложили потребан степен пажње приликом објављивања спорног текста ради провере истинитости информација, те приписивањем својстава тужили и атрибута које нема као и објављивањем неистинитих информација везано за предмет извршења у коме је поступала по замолници Јавног извршитеља ... из ...и предузимање само једне радње, а све у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу, објављене информације имају лезиону способност и у конкретном случају објављивањем чланка од ... године повређени су част и углед тужиле. Пажња која се захтева приликом провере истинитости информације је у корелацији са информацијом која се објављује, те пажња која се предузима у провери информације јесте пажња која одговара у конкретној ситуацији, те су у конкретном случају тужени морали са посебном, већом пажњом од уобичајене проверити чињеничну основу објављених информација, а полазећи од правила да “што би објављивање информације могло изазвати већу повреду права личности, то се тражи већи степен пажње приликом њене провере”.

Поступајући на наведени начин, а супротно закључку првостепеног суда, објављивањем спорног текста тужени нису допринели сврси јавног информисања, јавној расправи, нити су допринели задовољењу јавног интереса, већ су тим текстом повредили част и углед тужиле, изношењем неистинитих и нетачних информација те

тужиља, као носилац јавноизвршитељске функције није била дужна да сноси критику свог рада, јер у спорном тексту није изнета критика на њен рад, као јавног извршитеља који своју дужност обавља у складу са прописаним одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу.

Са свега изложеног Апелациони суд је преиначио првостепену пресуду у ставу првом, другом, трећем, четвртом и петом изреке применом члана 394 тачка 4 Закона о парничном поступку.

Пошто је преиначио одлуку о главној ствари, овај суд је преиначио и одлуку о трошковима поступка из става седмом и осмог изреке у односу на тужиљу АА, оценивши да тужиљи припадају опредељени трошкови првостепеног поступка и то за састав тужбе и три образложена поднеска у укупном износу од по 10.000,00 динара (40.000,00 динара) за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката на девет одржаних рочишта од по 15.000,00 динара (135.000,00 динара), приступ на једно неодржано рочиште у износу од 10.000,00 динара као и таксе на тужбу и пресуду у износима од по 3.900,00 динара (7.800,00 динара), укупно 192.800,00 динара, применом члана 153, 154, 165 ЗПП, као и Адвокатске тарифе важеће у време пресуђења (тар.бр.13) као и Таксене тарифе важеће у време настанка таксене обавезе.

По оцени Апелационог суда основано се жалбом тужиоца ББ указује да је првостепени суд приликом доношења одлуке о трошковима поступка из става седмог изреке, погрешно применио материјално право, садржано у одредби члана 153 и 154 ЗПП, те туженима припадају опредељени трошкови поступка и то на име састава одговора на тужбу и 2 поднеска од по 10.000,00 динара (30.000,00 динара), заступање од стране пуномоћника из реда адвоката на 8 одржаних рочишта од по 15.000,00 динара (120.000,00 динара), приступ на једно неодржано рочиште у износу од 10.000,00 динара, састав жалбе у износу од 20.000,00 динара, све увећно на име заступања три странке (100%), као и таксе на одговор на тужбу у износу од 1.950,00 динара, таксе на жалбу и одлуку по жалби у износу од по 3.900,00 динара (7.800,00 динара), све укупно 369.750,00 динара, сходно Адвокатској тарифи важећој у време пресуђења (тар.бр.13) и Таксеној тарифи важећој у време настанка таксене обавезе.

Како је тужиља АА у целости успела у другостепеном поступку, обавезани су тужени да тужиљи надокнаде трошкове другостепеног поступка и то на име састава жалбе износ од 20.000,00 динара, таксе на жалбу и одлуку по жалби у износима од по 3.900,00 динара, укупно 27.800,00 динара, у складу са Адвокатском тарифом важећом у време пресуђења и Таксене тарифе важеће у време настанка таксене обавезе, па је применом члана 165 ЗПП одлучено као у ставу шестом изреке.

Са свега изложеног применом члана 394 тачка 4 и 401 тачка 3 Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа – судија
Радмила Радић,с.р.**

За тачност отправка

**Управитель писарнице
Јасмина Ђокић**